

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่องการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยทั่วไป

เหตุผล

โดยที่การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้มีกาแพร่ กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม อีกด้วย ซึ่งการจัดการมูลฝอยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือ หาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับ สุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยทั่วไป หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปของราชการ ส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วย การคิดค่าบริการ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปราะเปื้อน พ.ศ.๒๕๒๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และสิ่งของที่ไม่

ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

- การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไปในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

- ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

- การจัดการมูลฝอยทั่วไปให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

- ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้ และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ณ แหล่งกำเนิด รวมตลอดทั้งเปิดเผยข้อมูลและรายงานผล การดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ได้แก่ การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป การกำจัดมูลฝอยทั่วไปการมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์จากมูลฝอยทั่วไป

- ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จาก การจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕. ค่าธรรมเนียม ปรับขึ้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๙

ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร ปรับเพิ่มจากเดือนละ ๑๐ บาท เป็นเดือนละ ๒๐ บาท ต่อเดือน

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การจัดการมูลฝอยทั่วไปเป็นไปอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ สามารถควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหา ร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล

เหตุผล

โดยที่การจัดการสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการจัดการสิ่งปฏิกูลมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน และกำจัด สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล หลักเกณฑ์การอนุญาต ให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปื้อน พ.ศ.๒๕๒๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของคน หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนอุจจาระ หรือปัสสาวะ

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่ระบบการรองรับการขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

- ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลแต่อาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับ ราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้
- ในกรณีที่จะมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการขนสิ่งปฏิกูลแทน หรือ จะอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการกิจการขนสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่ที่มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล นอกจากถ่าย เท ทิ้ง หรือกำจัด ณ สถานที่หรือตามวิธีที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือจัดให้
- ในกรณีที่มีการจัดงานมหรสพ งานเทศกาล งานแสดงสินค้า การชุมนุม การชุมนุมสาธารณะหรือกิจกรรมอื่นใด ในลักษณะทำนองเดียวกันซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่สามชั่วโมงขึ้นไป ผู้จัดหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินการดังกล่าว ต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกต้องลักษณะตามกฎหมายกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล ได้แก่สุขลักษณะของส้วมสุขลักษณะในการขนสิ่งปฏิกูล สุขลักษณะในการกำจัดสิ่งปฏิกูล
- ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๕. ค่าธรรมเนียม ปรับขึ้นให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๙

(๑) ค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ

คิดในอัตรา

ลูกบาศก์เมตรละ ๕๐๐ บาท

(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ

ครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร

ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)

(๒) ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ

คิดในอัตรา

ลูกบาศก์เมตรละ ๖๐๐ บาท

(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร

เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)

(๓) ใบอนุญาตดำเนินการกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ

(ก) รับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

(ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบาลนี้

การจัดการสิ่งปฏิกูลเป็นไปอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ สามารถควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่องการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เหตุผล

โดยที่การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ว่าก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการจัดการมูลฝอยติดเชื้อมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน และกำจัด สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ หลักเกณฑ์ การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัด มูลฝอยติดเชื้อของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

เป็นกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นใหม่

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้

- การจัดการมูลฝอยติดเชื้อในเขตราชการส่วนท้องถิ่นเป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น
- ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้

ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

- ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อແຫນภายใต้ การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการขน หรือกำจัดมูล ฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

-ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการ ขนมูลฝอยติดเชื้อແຫນ

-กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ได้แก่ การเก็บมูลฝอยติดเชื้อ การขนมูลฝอยติดเชื้อ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

-ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕. ค่าธรรมเนียม ปรับขึ้นให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกไปอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๙

(๑๑. ค่าขนมูลฝอยติดเชื้อ

(ก) ค่าขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นรายเดือน

๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร

หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม

เดือนละ ๕๐๐ บาท

๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร

หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย

ทุก ๆ ๑๓ ลิตร หรือทุก ๆ ๒ กิโลกรัม

ในอัตราต่อหน่วย

หน่วยละ ๕๐๐ บาท

(เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม

ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตร

หรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(ข) ค่าขนมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว

ค่าขนมูลฝอยติดเชื้อให้เก็บค่าธรรมเนียมเป็น ๒ รายการ

๑) ค่าบริการ

ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท

(โดยให้กำหนดอัตราตามระยะทางที่เก็บขน)

๒) ค่าขน

ก) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร

หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม

ครั้งละ ๑๓๐ บาท

ข) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑๐๐ ลิตร

หรือน้ำหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม

ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑๐๐ ลิตร

หรือทุก ๆ ๑๕ กิโลกรัม

ในอัตราต่อหน่วย

ครึ่งละ ๑๓๐ บาท

(เศษไม่เกิน ๕๐ ลิตร หรือไม่เกิน ๗.๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๕๐ ลิตร

หรือเกิน ๗.๕ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

๒. ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

(ก) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อเป็นรายเดือน

๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๑๓ ลิตร

หรือน้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม

เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท

๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑๓ ลิตร

หรือน้ำหนักเกิน ๒ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย

ทุก ๆ ๑๓ ลิตร หรือทุก ๆ ๒ กิโลกรัม

ในอัตราต่อหน่วย

หน่วยละ ๑,๕๐๐ บาท

(เศษไม่เกิน ๖.๕ ลิตร หรือไม่เกิน ๑ กิโลกรัม

ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๖.๕ ลิตร

หรือเกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(ข) ค่ากำจัดมูลฝอยติดเชื้อ เป็นครั้งคราว

กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๖.๕ ลิตร

หรือน้ำหนักไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้คิดเป็นหน่วย

ทุก ๆ ๖.๕ ลิตร หรือทุก ๆ ๑ กิโลกรัม

ในอัตราต่อหน่วย

หน่วยละ ๒๕ บาท

(เศษไม่เกิน ๓.๒๕ ลิตร หรือไม่เกินครึ่งกิโลกรัม

ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๓.๒๕ ลิตร

หรือเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

๓. ใบอนุญาตดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ

(ก) รับทำการขนมูลฝอยติดเชื้อ

ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(ข) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบาลนี้

การจัดการมูลฝอยติดเชื้อเป็นไปอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ สามารถควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทภายในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานีให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันปัญหาเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๑๖ (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมสัตว์เป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๔

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้ และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“**เจ้าของสัตว์**” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแล ไม่ว่าจะได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ให้ดูแลด้วย

- เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

- กำหนดให้สุนัขและแมวเป็นสัตว์ที่ต้องจดทะเบียนสัตว์ และให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่นำสุนัขและแมวไปจดทะเบียนสัตว์

- ในการเลี้ยงสุนัขหรือแมว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามเทศบัญญัตินี้

- ผู้ใดนำสุนัขหรือแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง หรือนำไปในที่หรือทางสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามเทศบัญญัตินี้

- ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของหรือโดยปราศจากการควบคุม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน

- หากเจ้าของสัตว์ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

๕. ค่าธรรมเนียม ไม่มี

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทภายในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นไปอย่างเหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชน และสามารถป้องกันปัญหาเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสัญลักษณ์ของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๐ บรรดา เทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงานงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

- กำหนดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายกระทรวงให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี เช่นกิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ . กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล การประกอบกิจการอาบอบ นวด การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค การผลิตน้ำแข็งแห้ง การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้วหรือเหลือใช้ เป็นต้น

- ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎหมายและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ได้แก่สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

- เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๕. ค่าธรรมเนียม ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่อง ตลาด พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยตลาด

เหตุผล

โดยที่เทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง ตลาด พ.ศ. ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ มาตรการในการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด ได้ประกาศใช้ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี มาเป็น ระยะเวลาานาน ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาดและการขายของในตลาด ภายในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ ให้ กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๔๙๕

(๒) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดสาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๓) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดสาธารณะ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

เทศบัญญัติ ขอบบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

- ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- ตลาด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและมีลักษณะตามที่กำหนดไว้

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและมีลักษณะตามที่กำหนดไว้

- ที่ตั้งของตลาดต้องตั้งอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

- กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการควบคุม ลักษณะ สุขภาพนามัย สุขาภิบาลที่เกี่ยวข้องกับตลาด

ได้แก่ ลักษณะตลาด การดำเนินกิจการตลาด ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด การควบคุมกิจการตลาดของเอกชน และตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐ

- ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้

๕. ค่าธรรมเนียม ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การดำเนินกิจการตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบาลบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดสุขลักษณะในการดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิก

๑. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย พ.ศ. ๒๔๙๔
๒. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
๓. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
๔. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
๕. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมแผงลอย พ.ศ. ๒๔๙๙
๖. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมแผงลอย แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“สินค้า” หมายความว่า อาหารและสิ่งของอื่นที่มีใช้อาหาร

“ผู้จำหน่ายสินค้า” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

- ผู้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้แก่ สุขลักษณะในการดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
- เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป
- ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวาง สินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๕. ค่าธรรมเนียม ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่อง ควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดสุขลักษณะในการดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร จึงตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

ให้ยกเลิก

๑. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๕๒๓

๒. เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีไข่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

- ผู้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัติ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่สุขลักษณะในการดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร สุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการทำ ประกอบ หรือปรุง การเก็บรักษา และการจำหน่ายอาหาร สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้อื่น ๆ สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหาร สุขลักษณะในการดำเนินกิจการสถานที่สะสมอาหาร

- ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีไข่เป็นการขายของในตลาดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

- ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีไข่เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

- ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีไข่เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

๕. ค่าธรรมเนียม ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

การดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

สรุปเนื้อหาร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษจากน้ำเสีย โดยให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและชุมชน อันเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นทาง เพื่อเป็นการลดปริมาณน้ำเสียและปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

๒. บทอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเทศบัญญัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒, มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. บทยกเลิกเทศบัญญัติ

เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมาใหม่

๔. เนื้อหาโดยสังเขป

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพของเหลว รวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจำพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

- ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

- ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้น ให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันตามเทศบัญญัตินี้เช่นเดียวกัน

- ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตกและให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานทีนั้น

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง

๕. ค่าธรรมเนียม ไม่มี

๖. บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๗. ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีเทศบัญญัตินี้

เป็นการวางหลักเกณฑ์จัดการระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและชุมชน อันเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นทาง เพื่อเป็นการลดปริมาณน้ำเสียและปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น